

dediči, ko niso tega dobili, kar so pričakovali (str. 121.).

To so dejstva o Dagarinu. Vsakdo mora priznati, da je ravnal pravilno in plemenito.

Da pa za Prešernom ni bilo literarne zasuščine, je lahko umljivo: Nenravno življenje je v Prešernu zamorilo prezgodaj pesniškega duha. „Ko se je bilo sklenilo ljubavno razmerje med Prešernom in mojo materjo“, pravi pisateljica, „res ni literarno več toliko delal, kakor poprej; to se razvidi tudi iz pisem njegovih prijateljev“ (stran 68.) „Prešeren tudi zadnja leta v Ljubljani in dve leti svojega živ-

nižal“, da bi se bil na smrtni postelji izpovedal. Dr. Bleiweis je v „Novicah“ pisal, da je Prešeren umrl, spravljen z Bogom. Temu se upira „svobodomiselnost“ Ernestine Jelovšek. Mi smo doslej Prešernov spomin vedno s tem zagovarjali, da je vsaj umrl kot kristjan. Še tega mu ne pusté „naprednjaki“.

„Česa se naj bi bil pa Prešeren toliko kesal?“ kliče Ernestina Jelovšek. „Krivice ni storil vse svoje življenje nobene. (Str. 111.) „Kmalu bo treba iti pred sodbo“, je rekel baje uro pred svojo smrtjo sestri Kati... Naj verjame, kdor hoče, jaz tega ne morem!... In

OROŽNOVA KOČA NA ČRNI PRSTI.

ljenja v Kranju ni skoro nič več delal na pesniškem polju“, je rekel dr. Bleiweis (str. 135.) Pisateljica sicer silno napada dr. Bleiweisa in mu očita vse mogoče stvari, a nasprotnega dokazati ne more. Dr. Bleiweis pravi, da Prešeren zato ni več delal, ker se je „od l. 1845. preveč klanjal prijatelju Bacchu“. Tu pisateljica slednjič sama priznava: „Tudi jaz mislim, da se moj oče ni mnogo bavil s književnostjo od napominanega leta, in da se je bil, žal, udal preveč pijači“ (str. 137.).

A Prešernova hči ni s tem zadovoljna. Ona ne more priznati, da se je Prešeren tako „po-

pa še ta Dagarinov triumf, da je izpreobrnil takega skeptika! (Str. 119.) Tudi ko bi mi Dagarin sam zatrdil, da se mu je oče spovedal, bi mu tega ne verjela... Spoved bi bila popolnoma odveč!“ (Str. 125.) In zdaj se izlije gosta ploha očitanj nad „pobožne duše“, ki so toli predrzne, da se upajo trditi, da se je Prešeren izpovedal.

Le mirno, Prešernova hči! Ako se je Prešeren izpovedal, ni to triumf za nikogar, kakor samo za njega samega. Kako je bilo, vedo le Bog, Prešeren in Dagarin. A iz dejstev sklepamo, da se je Prešeren najbrž tudi izpovedal,